

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Dagene stækkes og mørkne i Nord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dagene stækkes og mørkne i Nord", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 415. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid120859/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Født er den Himmelske Helt,
Skal de, som Hovedet bøie
For hvad de Prøvedes Øie,
Annas og Simeons, saae,
Tvivlene dermed nedslaae!

3 Stjernen i Øst, Stjernen i Øst,
Stjernen i Øst over Jødernes Drot,
Vidskabens Røst,
Rimer med Bøgerne godt,
Derved dog Liv kun *formodes*,
Frygter og *inyser Herodes*,
Den giver Hjertet ei Bod,
Den koster Børnenes Blod!

4 Glædelig Fest, Glædelig Fest,
Glædelig Jul og lyksaligt Nyaar,
Engelen bedst
Byder med Hyrdernes Kaar,
Naar, med Fornuften til Fange,
Flux vi til Bethlehem gange,
Og i den barnlige Tro
Søge vor Drot og vor Rol

No. 203.

1 Dagen stækkes og mørkne i Nord,
Til knap der er Dag-Skiær tilbage,
Alt som det gik paa vor syndige Jord,
I Heden-Olds Efteraars-Dage;
Heltene døde og Guderne med,
Røvere saaes med Spøgelses lege,
Sygelig kun paa »det hellige Sted«
Glimted en Lampe med døende Væge,
Svæved en Skygge af Dag-Kongens Glands!

- 2 Selv dog naar Solen forsvinder i Nord,
Kan Seier dog Mørket ei vinde,
Mælke-Vei mister ei Dag-Kongens Spor,
Og Nord-Lys om Soel-Glandsen minde,
Mindet i Norden er Moder til Haab,
Mørket i Norden som Helvede hadet,
Gammelt som Bavnen og Julen det Raab:
Velkommen Lys-Helt fra Iiskampe-Badet!
Velkommen Soel-Hverv i Steen-Bukkens Tegn!
- 3 Her da fra Heden-Old legedes Jul,
I Norden har Lys-Glæden hjemme,
Børnene her har med Solen lagt Skjul,
Da Engle gav Jule-Nat Stemme,
Derfor hver Tale om Lyset i Løn
Altid i Norden saa gierne Man hører,
Derfor hver Sang om den lille Guds Søn,
Soel-Gud i Svøb, os saa inderlig rører,
Skille vi kan ikke Glæde fra Jul!
- 4 Kom da den Dag, nei, den hælginørke Nat,
Da meer vi ei hørde med Glæde,
Hvordan ved Mid-Nat det lysned saa brat,
At Fuglene tog til at kvæde,
Himmelen sang: nu er Frelseren fød,
Ønskede Jorden med Lyset til Lykke:
Nattergal da var i Norden uddød,
Bøge-Blad meer ei paa Klinten et Smykke,
Kiærlighed meer os ei Lyset i Løn!
- 5 Krøb da end Evigheds-Solen i Skjul,
Fortørnet af Døgnets Unoder,
Immer i Nord Man dog legede Jul,
Og Glæde den kaldte sin Moder!
Vinter-Soelhverven i tusinde Aar
Signede Dagen, som fødtes i Østen,

Og selv da Jul havde knappeste Kaar,
Svang sig fra Bjerg over Slette dog Røsten:
»Lys er oprundet, stat op og bliv klar!«

6 *Lys er oprundet, stat op og bliv klar!*
Som fordem det toned fra Bavne,
Høiest i Nord, naar Man Budskabet bar,
Ei Solen de meer skulde savne;
Som det gienlød i den mørkeste Tid,
Julen har fristet paa Fjeld og i Dale,
Nu, da i Vente er Vaaren saa blid,
Høit skal udsjunges i Hytter og Sale,
Hjerterne bringe en glædelig Fest!

7 *Lys er oprundet, stat op og bliv klar!*
Ja, det er vort Løsen i Norden!
Vor Jul og vor Glæde af Lyset vi har,
Oplysning skal voxte paa Jorden,
Voxe, som Barnet i Krybben nedlagt,
Evigheds-Solen i Støvtraade-Svøbet,
Langsamt udvikle sin himmelske Pragt,
Klare med sig baade Bolgen og Støvet,
Klarheden naae paa Forklarelsens Vei!

8 Velkommen, *Lys!* som har *Liv*, som har *Aand*,
Guds Ord, som har Tunge og Mæle!
Velkommen, Gud med den barnlige Haand!
Sig fryde nu Menneske-Sjæle!
Lys i dit Lys, Herre *Jesus!* vi see:
Solen, som steeg for ei mere at dale!
Kiækt kan ad Natten nu Børnene lee,
Oldingen glad hilse Vinterens Svale,
Jule-Leg kun er nu Dødninge-Dands!